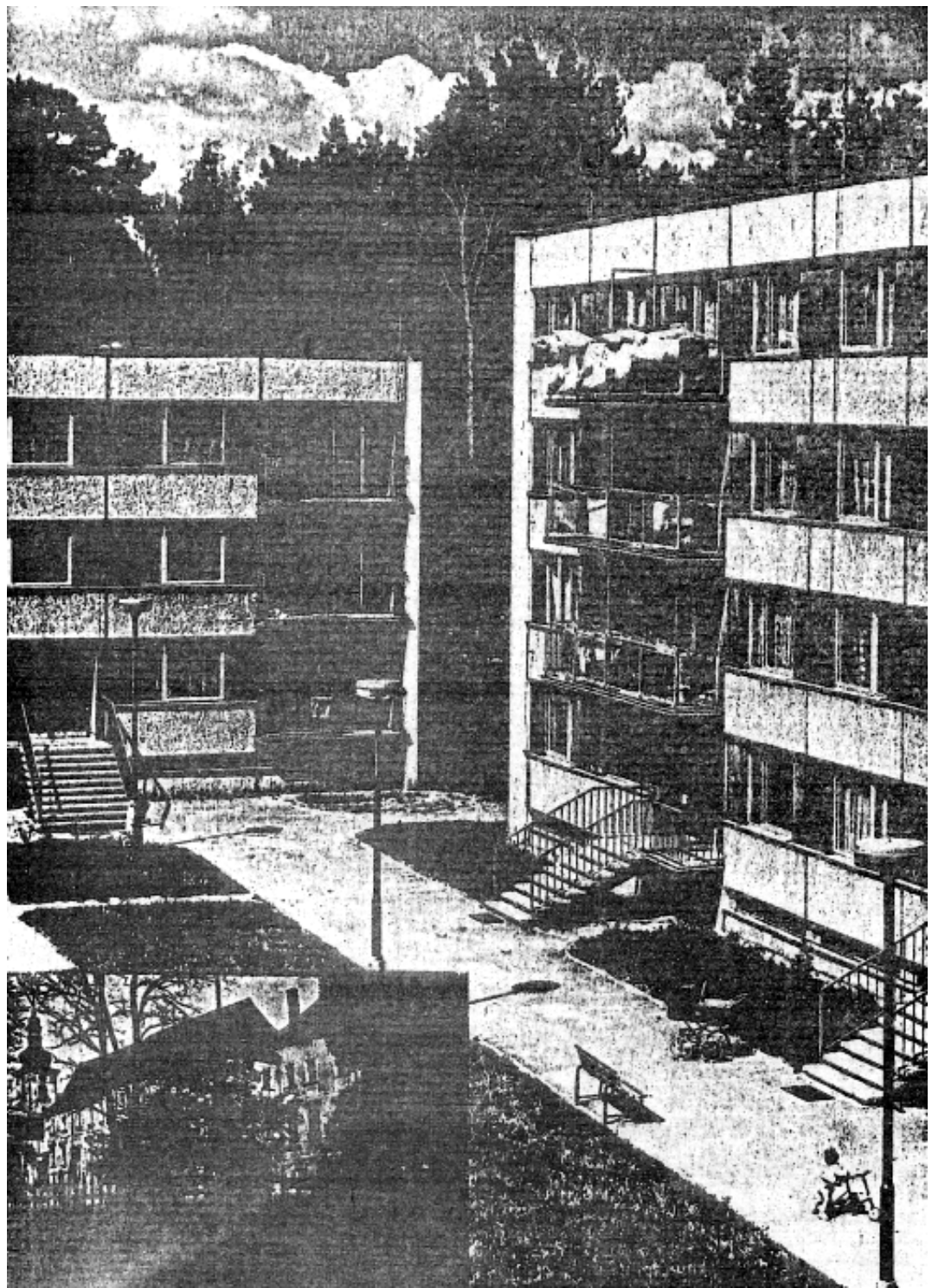

Máj 1945

Po neradostných výročí historických událostí – 40. výročí mnichovského diktátu v září 1938 a 40. výročí úplné ztráty státní a národní svobody v březnu 1939, vstupujeme do údobí, kdy si připomínáme opětné vybojování samostatnosti republiky a ve slavných májových dnech uctíváme nesmrtelnou památku obětí 2. světové války.

Výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou je pro nás stále zdrojem poučení a příkladem internacionalismu při spravedlivé válce prvního socialistického státu proti fašismu a za osvobození národů. Bez pomoci Sovětského svazu by naše další cesta v národně demokratické revoluci byla nemyslitelná.

Toto výročí nemůže být zapomenuto už proto, že:

- rozhodující úlohu při porážce fašismu sehrál první socialistický stát, stát, který pro záchranu porobených národů obětoval hodnoty nejcennější – 20 milionů občanů SSSR ve válce přišlo o život = 40 % všech obětí 2. světové války
- toto výročí nemůže být zapomenuto i proto, že po vítězství nad fašismem se postupně zrodilo světové společenství socialistických zemí. V závislosti na tom nastaly takové změny v soustavě imperialismu, které znamenají novou etapu prohloubení všeobecné krize kapitalismu.
- toto výročí nemůže být zapomenuto i jinými národy a to nejen evropskými také proto, že vítězství Sovětské armády nad fašismem je nezvratitelným důkazem nezištné internacionální pomoci lidu ostatních národů, kdy SSSR věren zásadám před celým světem deklarované osvoboditelské mise v poměrně krátké době zbavil řadu národů od fašistických tyranů.

Náš lid, který poznal tíhu a brutalitu nacistické okupace, nikdy proto nezapomene na statečný boj sovětského lidu, na jeho osvoboditelskou úlohu. S hlubokou úctou a vděčností si vždy budeme připomínat nesmírné oběti, které přinesly národy SSSR k tomu, aby zbavily svět hrůz fašismu.

Proto nikdy nemůžeme zapomenout na jaro 1945, kdy jsme i v našem městě vítali sovětské vojáky, osvoboditele.

Osvobození naší vlasti znamenalo historický předěl v novodobé historii naší země. Československý lid našel v Sovětském svazu svého největšího nezištného přítele, se kterým ho pojí nejen příbuzný jazyk, ale i ideje a cíle, významného partnera pro spolupráci v hospodářské, kulturní i jiné oblasti, ale především nezlomnou oporu své národní a státní bezpečnosti.

mjr. S t r á n s k ý Vladislav, člen MěV KSČ

MěNV

Informace z rad od 1. března 1979

Rada – 1. března 1979 – zápis č. 60

projednala závěr hospodaření BP za rok 1978 a výsledek kontrolního dne s ředitelem BP s. Zemkem

schválila studii a projektový úkol na úpravy kotelny sídliště Smiřice–střed formou údržby
zhodnotila plenární zasedání 22. 2. 1979

projednala zprávu o stavu na úseku obchodu, kterou přednesl předseda komise pro obchod a CR s. Muzikant

projednala prodejní a provozní dobu v jednotlivých prodejnách, službách a provozovnách RaJ

projednala hospodářskou smlouvu o převodu domu č. p. 276 (bývalá Kučerova kovárna) včetně stavební parcely č. 430 a garáže, z majetku MěstNV do majetku Bytového podniku

odsouhlasila přijetí 15 žen – vzorných pracovnic a zasloužilých funkcionářek na MěstNV představiteli městských orgánů u příležitosti MDŽ. Přijetí se uskutečnilo 8. 3. 1979 a na toto setkání byly pozvány následující ženy Smiřic a Holohlav: Justová Marie, Brentnerová Libuše, Finková Miloslava, Vítová Eva, Šerešová Julie, Bláhová Věra, Horáková Margita, Rejzková Jaroslava, Koldinská Jaroslava, Nosková Jindřiška, Syrová Hana, Hažová Anežka, Špringerová Věra, Černá Anna, Sokolovská Zdenka.

Rada – 15. března 1979 – zápis č. 61

schválila přijetí manželů M. a B. Starých z Doubravic u Pardubic do funkce domovníka, topiče a pracovníka MěstNV

projednala zprávu o zajišťování služeb pro obyvatelstvo, kterou přednesla předsedkyně komise MH, bytové a dopravy s. Štréglová

projednala podrobnou zprávu o činnosti Městské lidové knihovny a kina Máj za rok 1978; Během tohoto roku bylo zapsáno 450 čtenářů, kteří si vypůjčili 23 264 knih a časopisů. Knižní fond knihovny čítá 12 869 knih.

V roce 1978 se uskutečnilo v kině Máj 359 představení s návštěvností 22 372 občanů. Na hrubém vstupném bylo vybráno 118 079,- Kčs. V letošním roce se uskuteční putovní kino od 15. 6. – do 20. 6. 1979.

projednala podrobnou zprávu přednesenou ing. Kupkou o stavu pamětní síně a pracech, které byly provedeny

projednala přípravu plenárního zasedání

vzala na vědomí ustavení májové komise NF, jejíž předsedou je ředitel VV s. Brož

projednala jarní směny NF na úklid města a pomoc při akcích „Z“ a to na soboty 24. 3., 14. 4. a 18. 4. 1979

projednala zabezpečení zlepšení přístupu do Holohlav Pod brodkem

odsouhlasila zabudování zábradlí, zatravnění záhonu s případným osázením růží před prodejny Masny, Tabáku a Ml. jídelny

odsouhlasila položení panelů v Hanzově ulici (k zahradnictví u Jechů) pro lepší schůdnost v této uličce

projednala dopis Dřevotvaru HK ve věci stavebních úprav jejich provozovny u nádraží

projednala a odsouhlasila projektový úkol na výstavbu pohostinství Holohlavy, projektovou dokumentaci na rekonstrukci domu č. p. 159 pro staré občany, na výstavbu II. etapy kanalizace v Holohlavech, ulice Školní a na demolici objektů č. 13 a 14 na Palackého ulici.

Rada – 29. března 1979 – zápis č. 62

projednala stav veřejného pořádku, vývoj a strukturu kriminality, dopravní kázeň a činnost jednotky PS VB na základě podrobné zprávy přednesené s. JUDr. Havlíčkem

schválila program dnešního plenárního zasedání

vzala na vědomí resignaci na funkce poslance MěstNV s. Jar. Peřiny

schválila organizační zabezpečení doplňovacích voleb

požádala radu ONV o vypsání doplňovacích voleb ve voleb. obvodu MěstNV č. 7 a doporučila stanovení volebního dne na pátek 8. 6. 1979 od 7.00 do 20.00 hodin

vzala na vědomí návrh projektu lávky Pod brodkem pro zlepšení přístupu do Holohlav v tomto místě a předala jej komisi plánovací a výstavby k posouzení

vzala na vědomí vypracované nájemní smlouvy s nebytovými prostory v objektu Dvorana

odsouhlasila objednání vyčištění silničních vpustí u podniku VČVAK

projednala kontrolní zprávu předloženou předsedou finanční komise s. Opletalem v plnění závěrů z periodické revize finanč. odboru ONV a tuto vzala na vědomí

Václav Š t ě p á n , tajemník MěstNV

Občanský výbor č.5

Mnoho občanů pamatuje naši obec v období války a těsně po válce. Nikdo však na tato léta nevzpomíná rád. Je to škoda nebo dobře? I trochu vzpomínek někdy nezaškodí, abychom si uvědomili, co všechno pro nás znamenalo a znamená budování rozvinuté socialistické společnosti. Vzpomeňme si třeba jenom na vzhled naší obce. Na jedinou asfaltovou silnici vroubenou příkopy. Na nedlážděné chodníky, na dvoutřídní školu s loutkovým divadlem. Na řadu krámků s potravinami, na prodejnu tabáku i holiče. Vzpomeňme na prostranství před farou s dřevěnou chaloupkou, na házenkářské hřiště ve vrbičkách. Že vidíte v duchu Brodek s plovoucími hejny hus a kachen, kaštanovou alej před kostelem, cestičku od kanálku k Jechovým? Zadní ulice byla jediná řada domů, naproti ní dřevěný plot, před kterým se sedávalo v letních měsících na lavičkách tak, jako i jinde v obcích – a za ním lány polí. Připomeňme si ulici Na lávkách. Určitě si vzpomínáte na lány polí v těsné blízkosti obce a drobná políčka pod Chloumkem, na Hoříčkách a na Pácalťáku. Musíte určitě v duchu slyšet zvonění „parních voračků“ a žebříňáků. Naše vzpomínky by v nás určitě vybavily další řadu romantických a nezapomenutelných dojmů, ale také i řadu dní těžké a namáhavé práce, dřiny od slunka do slunka.

Co se od těch dob změnilo?

Byla odkanalizována převážná část obce. Vystavěla se požární nádrž a zreguloval se potok Jordán. Vystavěl se taneční parket v parku a prodejní kiosek. Zlepšil se celkový vzhled školního parku. Na prašné silnice byl položen asfaltový koberec. Na mnoha místech byly položeny nové obrubníky a vydlážděny chodníky, takže dnes najdete jen jediný úsek vozovky, kde není chodník na žádné straně (Na kopečku). V obci je nové výbojkové osvětlení. Svépomocí byla vystavěna samoobsluha. Ze ZDŠ byla zřízena moderní mateřská školka. Byly postaveny vodojemy a rozvod vody po celé obci. Vyrostla řada nových rodinných domků v Zadní ulici, Na lávkách, Na výsluní. Komunikace vroubí záhony. Začalo se s výstavbou hloubkové kanalizace, s úpravou sportoviště u Brodka a s výstavbou chodníku ke hřbitovu. V letošním roce začíná již podruhé od války rekonstrukce el. sítě, která se vzrůstem modernizace domácností již zdaleka nestačí našim požadavkům a potřebám. Vždyť není snad v obci jeden rodinný domek, v němž by nebyla provedena modernizace, vnitřní přestavba nebo přístavba. Když se podíváme na tyto výsledky práce za posledních 34 let, položme si ruku na srdce a řekněme si, jsme-li spravedliví k sobě i ke společnosti, která nám to všechno umožnila.

Občanský výbor chce i nadále pokračovat ve zlepšování prostředí i vzhledu obce. Máme v plánu dokončit chodník ke hřbitovu. Pokročit dále s úpravou sportoviště. V plánu je pokračování ve výstavbě hloubkové kanalizace. Chceme započít s výstavbou nového pohostinství. Máme zájem a usilujeme o zlepšení telefonní sítě. Nesmíme však zapomínat ani na údržbu již vystavěného zařízení a jeho opravy. Bolí nás a vadí nám, že hodnoty práce našich občanů jsou mnohdy bezohledně poškozovány a ničeny. Ke všemu, ať k dalšímu pokračování prací na vzhledu obce, k výstavbě či údržbě zařízení, je nutná dobrá vůle, tak i pomoc všech občanů. Vždyť přece všichni chceme žít v pěkném prostředí. Nestačí však jenom chtít, proto se musí i něco udělat, je to v zájmu i v silách nás všech.

Výchovně vzdělávací práce na ZDŠ ve Smiřicích

„Šťastným národem se stává takový národ, který má dobře fungující školství“, řekl J. A. Komenský.

Tedy i smiřická veřejnost bude naplněna pocitem štěstí, jestliže všechny články školy budou vykazovat tu nejlepší výchovně vzdělávací práci, nejvyšší úroveň odpovídající postavení a stupni rozvoje společnosti.

Pracovníci škol jsou si vědomi toho, že v popředí zájmu celé veřejnosti stojí přestavba základního školství – nová základní škola, která svým polytechnickým charakterem uplatňuje novou koncepci výchovně vzdělávací soustavy, již prochází u nás ve třech ročnících se sedmi třídami přes 200 dětí. Jde o prosazení moderních forem práce, které vedou k projevům samostatnosti žákovy osobnosti, a jeho širokým uplatněním v životě.

Městské orgány schválily důležitý směr úkolů soc. školy a formování mladé generace, soustřeďující všechno úsilí ke zlepšení pracovního prostředí, vybavení školy a odstranění nevyhovujících prostorů malé budovy, díly a vývažovny. Je zpracován projekt přístavby dvanáctitřídního pavilonu mezi velkou a malou školní budovou, který má zachytit nárůst nejmladší generace.

Škola má dnes 642 žáků a trvale se budou jednotlivé ročníky rozrůstat o třech třídách. Již letos jsme zapsali v 1. třídách 93 dětí. Přitom bychom rádi vyčlenili některé třídy jako samostatné pracovny. Letošní rok byl v 1. pololetí vzhledem k okolnostem, které nám jsou známy, prodloužen a vysvědčení bylo vydáno 16. února. Z uvedeného počtu bylo 8 žáků klasifikováno sníženou známkou z chování 2. stupně, tedy asi 1 %, a 15 žáků propadlo, tedy 2,3 %, i když z oněch 15 žáků je 8 žáků se solo 5, s jedinou nedostatečnou.

73 žáků prospělo s vyznamenáním, tedy 11,3 %, 16 žáků mělo samé jedničky. Žák Miroslav Volák se umístil na I. místě fyzikální olympiády v rámci okresu.

Uvědomujeme si i problémy s výchovou několika žáků, kde se objevují určité problémy proti vžitým normám společenského života, zaznamenali jsme i projev vandalství. Musíme trpělivě a cílevědomě, soustavně zvyšovat náročnost na školní práci. Chceme navázat na dobré příklady z minulosti, z nich se učit a položit tak základ nově se tvořící škole.

Ve vedení pionýrské organizace za dobu 30 let se vystřídaly soudružky: Bártová, Mengerová, Ševčíková, Oliberiusová, Šimůnková, Jonešová, Šedivá s dalšími oddílovými vedoucími jako byly s. Rezková, dnes Bočková, Vránová a další.

Letošní rok je rokem nejmladší generace, která využívá příležitosti a svou pionýrskou činnost propaguje ve Zpravodaji města, na vývěsních panelech a v samostatném vystoupení na Dni pionýrské organizace v měsíci dubnu.

Děvčata a chlapci pozorují život kolem sebe, aktivně se zapojují do soc. přestavby města brigádnickou prací, ošetřováním prostranství, zeleně i sběrem odpadových hmot i účastí na společensko-politickém životě.

Ti talentovaní se dokáží k projednávaným otázkám i slovesně vyjádřit, jak to dokazuje náš pionýr Bohouš Lukášek, žák VIII. B třídy.

Josef Liška, ředitel ZDŠ Smiřice

B. Lukášek:

Éterem rychlá zpráva letí,
letošní rok je rokem dětí.

Ať letí do všech koutů světa,
ať každému projde hlavou věta:

„Chceme žít v míru, klidu, štěstí,
chcem vidět kolem květy kvěsti.

Ať nikde není hlad a bída,
ať děti nikde nepláčí.

Ať slovo válka vymizí ze slovníku,
ať vládne mír od pólů až k rovníku.“

I my se chcem k tomuto přání připojit,
dobře se učit, úkoly plnit.

Aby heslo pionýrů
plnil každý bez rozdílu.

TJ Smiřice

II. část
(dokončení)

Další léta – to už je věk, ve kterém žije dnešní generace. Tělovýchova se od doby sjednocení těšila a stále těší velkému zájmu ze strany státu, vedoucí strany naší společnosti – Komunistické strany Československa, odborového hnutí a vůbec závodů. Dostává se jí všestranné podpory, stavějí se nové tělocvičny, stadióny, koupaliště, zimní stadióny a jiná zařízení.

I u nás dochází v roce 1950 k budování dnešního velkého stadiónu. K stavbě bylo využito louky Na bělidle a bylo jí věnováno přes 8 000 brigádnických hodin. Však jste mnozí také pomáhali! To již byl ve Smiřicích potřetí založen oddíl kopané, který převzal z větší části další výstavbu a údržbu. Hrací plocha byla dokončena v roce 1953 a 9. srpna toho roku se hrálo na velkém stadiónu první utkání v kopané se Slavojem Vyškov. Největší zásluhy o vybudování a hlavně o dobudování nového stadiónu měl s. Hlavatý, který sháněl finanční prostředky a s. L. Ježek, který organizoval brigády.

V té době měla už TJ jiné jméno. Po celostátní reorganizaci byly TJ přiděleny k závodům, a tak se u nás zrodila TJ Sokol ČSSS ve Smiřicích. Do výboru byli kooptováni i zástupci ostatních místních závodů.

V roce 1953 byla vyhlášena nová reorganizace tělovýchovy. Každá TJ dostala určené jméno. U ČSSS a STS to byl název Dynamo, a proto se TJ jmenovaly DSO (dobrovolná sportovní organizace) Dynamo Smiřice.

V roce 1955 měli problémy se sportovištěm kuželkáři, kteří kouleli u restaurace Na lednici. ČSSS předělávaly zrušenou restauraci na bytové jednotky a náhradou vybudovaly nový kuželník na druhé straně kuželkářské dráhy. Byl předán do užívání 22. 10. 1957.

Namísto všesokolských sletů a olympiád DTJ byly zavedeny celostátní spartakiády. První byla v roce 1955 v Praze. Předcházela jí 22. 5. okresní spartakiáda ve Dvoře Králové n. L., 29. 5. místní cvičení ve Smiřicích, 12. 6. krajská spartakiáda v Hradci Králové a vyvrcholením bylo vystoupení a průvod ve dnech 30. 6. – 5. 7. v Praze. Od nás cvičilo 8 mužů a 15 žen.

TJ měla ke konci roku 1958 celkem 324 příslušníků. Kromě kopané, kuželek, tenisu a základní tělesné výchovy se hrál i stolní tenis a pěstovala sportovní gymnastika.

V roce 1964 rozšiřovali své sportoviště kuželkáři – vybudovali novou asfaltovou dvoudráhu, kterou všichni hosté obdivovali.

Rok 1965 byl opět rokem spartakiádním. Všude se to projevilo zvýšenou aktivitou, i u nás. Byli jsme totiž pověřeni uspořádáním okrskové spartakiády. Byla 13. 6. a vydařila se, i když tradičně pršelo. Vystoupilo na ní 3 616 cvičenců – od nás 163 žáků a 185 žákyň (nacvičovala škola), 8 mužů a 10 žen. Dorost nacvičoval také na školách nebo v učilištích. Vybudovali jsme i novou betonovou tribunu na velkém stadiónu (budoucí taneční parket), ale trávník na hřišti byl při cvičení a nástupech hodně poničen. Družstvo mladších a starších žáků vyhrálo okresní přebor v odznaku zdatnosti a reprezentovalo okres HK v Praze (vedoucí s. Černý a s. Vašíček). Na okresní spartakiádě v HK cvičilo 6. 6. ze Smiřic 128 žáků a 56 žákyň, 8 mužů a 5 žen. V Praze cvičilo 8 žáků, 8 mužů a 10 žen. Počty cvičících byly předem stanoveny a omezeny.

V letech 1955–65 se ve škole, v ZTV a v oddílu kopaná pěstovala hodně lehká atletika, sportovní gymnastika, střelba ze vzduchovky, závodilo se na lyžích, o odznak zdatnosti ap. Pořádali jsme školní a místní soutěže a závody, obesílali okresní přebory v HK a měli úspěchy. Mezi TJ a školou byl velmi dobrý vztah hlavně zásluhou tělocvikářů L. Černého, Z. Polákové a J. Vašíčka a díky porozumění ředitele školy J. Novotného. Přinášelo to užitek oběma stranám.

Na rok 1968 jsme připravili oslavy 70 let TJ ve Smiřicích. Ve Dvoraně jsme uspořádali výstavu památek, praporů, fotografií ap., které obětavě sháněl po bývalých členech TJ s. Josef Sychrovský. Uspořádali jsme slavnostní schůzi, předávali diplomy a vyznamenání. V tomto roce se dožil 80 let zasloužilý pracovník v Sokole Jan Černý, bývalý ředitel zdejší školy.

Výroční schůze 16. 2. 1969 odhlasovala jednomyslně návrat k původnímu názvu TJ Sokol ve Smiřicích.

V roce 1971 získala TJ I. místo v soutěži o nejagilnější venkovskou TJ v okrese Hradec Králové. Patřila k tomu i odměna 1 700 Kčs na činnost.

Oddíl kopané oslavil 50 let kopané ve Smiřicích slavnostní schůzí a sportovními soutěžemi: žákovský turnaj, zápas Smiřice I. – Internacionálové Sparty Praha.

Rok 1973 – s Velkovýkrmnami sjednán patronát nad oddílem kopané, začalo se se stavbou tělocvičny u školy, 9 žen cvičilo při sportovních slavnostech v HK a 8 žen se zúčastnilo zájezdu na Slovensko.

Rok 1975 – 700 let Smiřic a Holohlav jsme oslavili sportovními soutěžemi: odvetný zájezd SC Bobitz do Smiřic, Smiřice – Bohemians Garda 2:2, turnaje v kuželkách a tenise o cenu města Smiřic; okresní přebor v DZBZ společně se Svazarmem a SSM – 98 účastníků. TJ obdržela za svou činnost titul Vzorná jednota ČSTV. Měla v tom roce celkem 330 příslušníků.

Rok 1978 – stavba sociálního zařízení na velkém stadiónu; kuželkáři budují automatické stavění kuželek; tenis hledá místo na vybudování třetího dvorce pro mládež; kopaná uspořádala 25. 11. turnaj „Čsl. – sov. přátelství“ o putovní pohár – vyhrál divizní Spartak Hradec Králové B.

Prošli jsme se osmdesáti lety, od roku 1898 do roku 1978. Neměli jsme čas ani úmysl sledovat podrobně práci jednotlivých složek. Zpočátku s pravidelnými tělocvičnými akademiemi nebo besídkami, ve kterých se všichni cvičenci, od žactva až po dospělé, pochlubili s výsledky své celoroční tělocvičné i výchovné práce. Po roce 1918 přibývá pobyt na hřišti a v přírodě, sporty – míčové hry, plavání, lyže, vycházky a výlety.

Cvičitelů nebylo nikdy dost, peněz také ne. Vydrželi jen ti nejpevnější, ochotní obětovat se pro druhé a dát hlavně mládeži svůj volný čas.

Všimněte si, co se všechno za těch 80 let změnilo, co se vybudovalo, jak se změnil život. I u nás vyrostly nové miliónové hodnoty, lidem ke prospěchu a k dalšímu zlepšení života nás všech. Ale nesmíme zapomínat ani na ty tisíce a tisíce hodin věnovaných tělovýchovnými cvičiteli, trenéry a funkcionáři zdarma, bez nároku na odměnu ve prospěch druhých, zejména mládeže. Nejmenoval jsem, byl by to dlouhý seznam. Jména těch starých najdete už jen na náhrobních deskách nebo byste je nenašli ani tam, poněvadž kdysi změnili své bydliště. Ale přece jen některá připomeneme: Jiří Lefnar – dlouholetý starosta TJ, divadelník a muzikant, Jan Černý – cvičitel, náčelník, předseda atd., manželé Jirsákové – nadšení funkcionáři, P. Zahálka – kronikář a J. Pacák – jeho pokračovatel, cvičitelé bratři Sychrovští, Eda Novák – cvičitel dorostu, průkopník nových forem v tělovýchově, Anča Černá – Zahálková a D. Bartošová – Jágrová – dlouholeté cvičitelky dorostenek a žen, F. Svatoň – průkopník ve sportovní gymnastice mužských i ženských složek a další a další.

Dnes má TJ podle posledního výkazu 380 příslušníků: 153 mužů, 78 žen, 23 dorostenců, 1 dorostenku, 84 žáků a 41 žákyň. Jsou rozděleni podle svých zálib v odboru ZRTV (základní a rekreační tělovýchova) a turistiky, ve sportovních oddílech kopané, kuželek a tenisu. Mají k dispozici velký a malý stadión, dva tenisové dvorce, dvě hřiště na odbíjenou a jedno na košíkovou u ZDŠ a novou prostornou tělocvičnu ZDŠ v rozměrech 30 x 15 m. Cvičitelů a trenérů je málo. To je naše stará bolest, kterou neumíme sami odstranit. Mohlo by to jít, kdybyste nám pomohli. Uvažujte o tom! Posloužilo by to i vašim dětem.

Podle zápisů v sokolské kronice a z vlastních vzpomínek sestavil

Ladislav Č e r n ý , člen výboru TJ

Z našich podniků

30 LET VELKOVÝKRMEN

V letošním roce si naše společnost připomíná 30. výročí historického IX. sjezdu KSČ, který na svém zasedání 23. února 1949 schválil generální linii výstavby socialismu v naší vlasti, jejíž nedílnou součástí je uplatnění Leninova družstevního plánu.

Komunistická strana Československa od svého vzniku důsledně orientovala agrární politiku tak, aby půda přešla do rukou těch, kdož na ní pracují.

Realizace pozemkové reformy v letech 1945–1948 byla vítězným vyvrcholením jejího zápasu s buržoazií. Vyvlastněná zemědělská půda byla však nadále velmi roztříštěná. V roce 1948 bylo v ČSR 33 miliónů parcel, jejichž výměra byla v průměru 4–7 arů. Počet soukromých rolníků se pohyboval okolo 1,5 miliónu.

Existence malovýroby v zemědělství vyvolávala řadu ekonomických, sociálních a politických problémů. Vznikl rozpor mezi rostoucími nároky na potraviny a schopností zemědělství tyto potřeby zajistit v podmínkách roztříštěné malovýroby a převážně ruční a potažní práci a s celkově nízkou produktivitou práce.

Na tyto aktuální problémy reagovalo listopadové zasedání ÚV KSČ v roce 1948 přijetím základní linie Klementa Gottwalda, která zajišťovala vytvoření opěrných bodů pro socialistické změny na vesnici. Na základě toho byla vytvořena síť STS a velkovýkrmnů – státních statků. V této době je položen i základ dnes největšího podniku specializovaného na výkrm prasat ve Východočeském kraji – Velkovýkrmnů Smiřice.

Hlavním nosným programem závodu od jeho vzniku je výroba vepřového masa. Na základě usnesení ÚV KSČ o socializaci zemědělství bylo rozhodnuto o výstavbě velkovýkrmny prasat. Zahájení stavby bylo započato v září 1949 a během 5 měsíců bylo postaveno 10 pavilónů s celkovou kapacitou 10 000 kusů. Protože šlo o koncentraci na tehdejší dobu gigantickou, dostala velkovýkrmna přezdívku „gigant“.

V průběhu let se s vývojem techniky a poznatků vědy a výzkumu měnila i psychologie výkrmu, měnila se mechanizace, rozšířila se kapacita pavilónů, zvýšila se produktivita práce a na základě toho rostla i dodávka vepřového masa státu. Např. v roce 1955 představovala dodávka gigantu na státní plán 20 310 q. V roce 1960, po provedených stavebních úpravách, vzrostla dodávka na 42 570 q a v roce 1978 dodal smiřický gigant na státní plán již 64 747 q vepřového masa.

Průměrný denní přírůstek prasat ve výkrmu byl v roce 1958 0,44 kg. Do roku 1978, tedy za 20 let, se přírůstek zvýšil na 560 gramů na kus a den. Spotřeba jádra na 1 kg přírůstku se přitom snížila z téměř 5 kg v roce 1958 na pouhých 3,83 kg v roce loňském.

K růstu produkce došlo během uplynulých 30 let i v jiných oblastech zemědělské výroby. Např. hektarový výnos obilovin na závodech vzrostl z 24,8 q v roce 1965 na 43,6 q v roce 1978 a sklizeň obilovin překročila hranici 200 tis. q.

Rovněž výnos cukrovky patří v loňském roce k nejvyšším v celé historii závodu. Na zpracování do cukrovarů bylo dodáno téměř půl miliónu centů cukrovky.

Zemědělská výroba není ale představována samými úspěchy. Závod se musí v posledních letech zabývat nedostatky v zajištění dostatečného množství kvalitního krmiva pro skot. Tento úkol byl také jedním z hlavních bodů zimní politické kampaně na závodě. Více by do problematiky zajištění krmivové základny měla zasáhnout komplexně-racionalizační brigáda, jejímž úkolem je maximální využití hnojivých závlah pro produkci zelené píce.

Na zajištění úkolů prováděcího plánu se aktivně podílí i 20 kolektivů soutěžících o titul BSP. Do konce loňského roku tento hrdý titul získalo 15 kolektivů.

Iniciativa pracujících závodu na podporu splnění úkolů 4. roku 6. pětiletky je obsažena v socialistickém závazku na počest 30. výročí socializace zemědělství a 30. výročí založení Velkovýkrmn. Jeho hodnota představuje částku 1,544 mil. Kčs.

Socialistický závazek je zaměřen především na překročení plánu výroby masa, mléka, obilovin, cukrovky a brambor, na úsporu materiálových nákladů snížením spotřeby el. energie a nafty, ale také na úsporu náhradních dílů pro zemědělské stroje.

Mechanizace je v současné době jedním z hlavních faktorů zemědělské výroby. Počet pracujících v zemědělství stále klesá a úbytek pracovních sil je potřeba nahradit stroji. Na našem závodě se každoročně za nákup strojů a zařízení vynakládají značné prostředky. Např. za posledních 8 let bylo na mechanizaci vynaloženo téměř 44 mil. korun. Postupně je obnovován a rozšiřován vozový park nákladní autodopravy, jsou nakupovány moderní a vysoce výkonné stroje na sklizeň píce, obilovin a okopanin. Je modernizován traktorový park. Plán nákupu mechanizačních prostředků je zaměřen především na modernizaci a dokončení technologických linek, bez nichž si nelze moderní zemědělství představit.

Moderní stroje, vysoce výkonné mechanismy, jsou stále náročnější na údržbu, obsluhu i na organizaci práce. Proto se v zemědělství, stejně jako v ostatních odvětvích národního hospodářství, klade zvýšený důraz na odbornou úroveň pracovníků.

Kádrový a personální útvar závodu na základě dlouhodobého plánu zvyšování kvalifikace zaměstnanců zajišťuje pro pracovníky kurzy a školení. V průběhu loňského roku bylo prostřednictvím školních středisek ÚPZT a STS provedeno doškolení a vyškolení 354 pracovníků.

Závod se rovněž snaží vytvořit svým zaměstnancům co nejlepší a nejbezpečnější prostředí pro práci. Během uplynulého roku bylo na ozdravná opatření, tzn. na hygienická a zdravotnická zařízení, na zajištění bezpečnosti při práci a na odstranění škodlivých vlivů vynaloženo přes 3 mil. Kčs.

Také bytová otázka, která je pro mnoho zaměstnanců zásadní, je podnikem řešena. Např. ve Smiřicích bylo postaveno 8 okálů a dalších 8 se jich dokončuje v letošním roce.

V Hořiněvsi se v letošním roce dokončuje výstavba druhých 24 bytových jednotek pro zaměstnance závodu. Obdobná situace je i na jiných hospodářských podniku.

Zaměstnanci Velkovýkrmn tvoří tedy podstatnou část veškerého obyvatelstva Smiřic a okolí. Proto má závod zájem i na spolupráci s národními výbory, proto pomáhá mechanizačními prostředky i finančními příspěvky zlepšovat životní prostředí. Pracovníci závodu pak splněním svých osobních závazků pomáhají vytvářet hodnoty prospěšné široké veřejnosti ve Smiřicích i v okolních obcích.

To byl krátký pohled na 30 let života a práce jednoho z největších zemědělských podniků kraje, závodu 03 oborového podniku Velkovýkrmny ve Smiřicích.

Za výsledky oněch 30 let se skrývá poctivá práce tisíců zaměstnanců, která byla po zásluze odměněna nejvyššími státními i rezortními vyznamenáními, udělenými jednotlivcům a kolektivům.

Závod je mnohonásobným držitelem Rudé standardy ředitele oborového podniku a PV ROH. V roce 1978 získal toto ocenění za výsledky I. i II. pololetí. Za plnění úkolů pětiletého plánu byl závodu propůjčen Rudý prapor 6. pětiletky.

Nejvyššího ocenění trvale dobrých výsledků a úspěšné propagace socialistického zemědělství dosáhl podnik v roce 1967, kdy mu byl prezidentem republiky propůjčen Řád práce.

Ing. B u r i a n Miroslav

Podnik racionalizace řízení a výpočetní techniky MZVŽ

výpočetní středisko S m i ř i c e

Závěry XV. sjezdu KSČ i 13. plenárního zasedání ÚV SČ kladou velký důraz na zavádění pokrokových metod hospodaření za využití výsledků výzkumu, vývoje a výpočetní techniky ve všech oblastech zemědělské činnosti.

Cílem našeho oborového podniku PRŘVT ve všech jeho závodech a střediscích, tzn. i na našem výpočetním středisku, zůstává komplexní zpracování dat a informací formou využívání výpočetní techniky vyššího typu.

V našich podmínkách ve Smiřicích to znamená vytvořit předpoklady pro co nejrychlejší instalaci a uvedení do provozu počítače 3. generace sovětské výroby pod označením EC 1033. Současná děrnoštítková technika reprezentovaná dvěma počítači Aritma 100 již nestačí plnit náročné požadavky podniků zemědělské prvovýroby. Vždyť mimo závodů Velkovýkrmén ve Smiřicích a Pardubicích, se kterými středisko spolupracuje již od svého ustavení v dubnu 1961, jsou odběrateli naší práce všechna jednotná zemědělská družstva okresů Hradec Králové a Náchod a několik dalších závodů okresů Jičín a Semily. O práci mít strach nemusíme, jde nám však na prvním místě o to, aby výsledky naší práce byly našim odběratelům plněny kvalitně a včas. Pro naše pracovníky obsluhující děrnoštítkovou techniku je to úkol vysoce náročný. Abychom však tyto dané úkoly mohli dobře zajišťovat i nadále, musíme jednak získat nové pracovníky pro stávající pracoviště, jednak urychleně pokračovat v dostavbě nové provozní budovy a připravovat vhodné prostory a školit pracovníky pro provoz nového počítače již v I. pololetí 1980. Pro naše výpočetní středisko potřebujeme nové pracovníky pro úsek pořízení vstupních dat, třídění, k počítači A 100 i absolventy škol středních i vysokých pro technický a programátorský úsek.

Do prvomájového průvodu naši pracovníci chtějí jít se splněnými úkoly státního plánu.

Na závodě byly ustaveny 2 kolektivy soutěžící o titul BSP a jeden kolektiv je zapojen do soutěže o „Rudý karafiát“.

Václav Křeček, ředitel PRŘVT Smiřice

Krmiva Pečky, provozovna Smiřice

Náš příspěvek do Zpravodaje je napsán u příležitosti významné události v osmnáctileté činnosti našeho kolektivu BSP, k propůjčení dosud nejvyšších uznání – zlatých odznaků BSP. Toto významné uznání naší práce dovršuje jednu mnohaletou etapu činnosti našeho kolektivu, který je jediným kolektivem Zemědělského nákupního a zásobovacího podniku Praha a třetím kolektivem v rámci Krajského výboru odborového svazu pracovníků v zemědělství, které jsou držiteli tohoto uznání. Při této příležitosti alespoň v krátkosti něco z historie.

Pracovní kolektiv bývalé výroby „Antibiotika“ při závodu Velkovýkrmny n. p. Smiřice se rozhodl u příležitosti 40. výročí založení Komunistické strany Československa v květnu 1961 ustavit kolektiv soutěžící o titul „Brigáda socialistické práce“. K tomuto rozhodnutí byli pracovníci vedeni snahou zkvalitnit úroveň vnitropodnikové soutěže a prohloubit zásady socialistického soužití uvnitř kolektivu. Uzavřením prvního socialistického závazku byl pak kolektiv ustaven a jeho prvními členy byli soudružky a soudruzi: Libuše Janderová, Miluše Laburdová, Marie Hlavatá, Marie Hlavatá st., Božena Krejčová, Hedvika Lhotská, Anna Čapková, Jan Havel, Karel Sladký, František Šimek a PhMr. Josef Vachek.

Kolektiv BSP postupně začíná rozvíjet svoji činnost. Dostavují se první úspěchy, ale i neúspěchy. Nastává doba poznávání a hledání nejvýhodnějších forem práce. Jako v každém živém organizmu se členové kolektivu mění, starší odcházejí do důchodu a na jejich místa nastupují noví pracovníci, kteří se stávají členy kolektivu. Za těchto podmínek se pak kolektiv dále konsoliduje a vyžívá. Titul Kolektiv BSP byl udělen v roce 1963 a v témže roce byl kolektivu propůjčen titul Kolektiv XII. sjezdu KSČ.

V roce 1967 je provozovna delimitována od závodu Velkovýkrmny Smiřice k závodu ZNZZ Krmiva Pečky a titul brigády socialistické práce byl znovu obhájen v roce 1971 a členům byly uděleny bronzové odznaky. V roce 1972 byl kolektivu udělen titul Kolektiv 50. výročí založení KSČ. V roce 1973 kolektiv znovu obhájil titul a členům byly udělen stříbrné odznaky BSP. Čestné uznání 30. výročí osvobození vlasti Sovětskou armádou nám bylo uděleno v roce 1976 a v následujícím roce nám byl propůjčen titul Kolektiv XV. sjezdu KSČ. Vedle zmíněných uznání získal kolektiv řadu čestných uznání podnikového ředitele, ředitele závodu, podnikového výboru ROH a závodního výboru ROH. Zlaté odznaky BSP byly v letošním roce propůjčeny s. Marii Justové, s. Marii Kostkové, s. Janě Pácaltové a s. Jiřímu Šprýňarovi.

Z patnáctičlenného kolektivu byla dvěma členům udělena rezortní vyznamenání ministerstva zemědělství a výživy Vynikající pracovník, dále byla udělena pamětní medaile 25. výročí Vítězného února, pamětní medaile vlády České socialistické republiky u příležitosti 25. výročí osvobození vlasti Sovětskou armádou, bronzový odznak ROH, dvě pamětní medaile budovatel města a Čestný odznak mateřství.

Zmíněná uznání byla udělena za dosažení výrazných pracovních výsledků a za dlouholetou veřejnou a politickou práci, a to jak na pracovišti, tak i v místě bydliště.

Pracovní náplní kolektivu je výroba vitaminominerálních krmných doplňků, které se stávají nezbytnou součástí výživy hospodářských zvířat, a jsou dodávány do všech krajů České socialistické republiky. Poptávka zemědělských podniků prudce stoupala a podstatně převýšila výrobní možnosti provozovny. Ve snaze vzniklou situaci zmírnit a v souladu s celospolečenskými zájmy při respektování ekonomických vazeb jsme v rámci omezených stavebních možností provozovny provedli technická a organizační opatření, která se projevila velmi příznivě.

Úsporným hospodařením s použitými papírovými obaly a snížením spotřeby elektrické energie bylo v roce 1978 ušetřeno 50 397,- Kčs.

Úspěšné plnění hospodářských úkolů je pouze jedna část činnosti kolektivů BSP. Dosahované výsledky jsou zákonitě podmíněny tím, jak účinně je uvnitř kolektivu prováděna politicko výchovná činnost. V naší každodenní praxi sledujeme cíl, aby tato práce byla prováděna uvážlivě a zcela přirozeně. Jako nejvýhodnější formy se nám osvědčily zájezdy spojené s besedami k nejvýznamnějším výročím. Za tímto účelem jsme zorganizovali a členové kolektivu navštívili za období od roku 1970 Střední skupinu Sovětských vojsk v Milovicích, Lidice, koncentrační tábor Terezín, opevnění Dobrošov, Leninovo muzeum a Národní památník na Vítkově, Muzeum ministerstva vnitra a Lidových milicí v Praze, Síň tradic útvaru pohraniční stráže v Českých Budějovicích a návštěvu s besedou s funkcionáři pohraničního útvaru v Dolním Dvořišti na Šumavě. Vedle zmíněných akcí bylo zorganizováno setkání s rodinnými příslušníky za účasti zástupců podniku a závodu, kde jsme je informovali o naší práci a výsledcích, které dosahujeme. Dále jsme za účelem výměny zkušeností zorganizovali dvě setkání se zástupci všech soutěžících kolektivů BSP v rámci závodu. Běžnou formou práce je organizování bezprostředních besed a desetiminutovek k aktuálním vnitřním i mezinárodním událostem.

Stupeň dosahovaných výsledků v ideové výchově se zákonitě odráží i v úrovni mezilidských vztahů uvnitř kolektivu. Přesto, že bylo dosaženo řady úspěchů, nemůžeme tvrdit, že na tomto úseku máme všechno v pořádku. Z vlastní zkušenosti jsme poznali, že rozvoj soudružských vztahů v duchu socialistické etiky a morálky je vůbec nejnáročnější oblastí činnosti kolektivu. Především tomuto úseku věnujeme mimořádnou a soustavnou pozornost. Není přece třeba si nic zakrývat, vždyť v každém z nás zůstává ještě kousek – pravda, někde větší, někde menší – maloměšťáckých názorů a tyto se pak projevují v denní praxi. Zásady, které prohlubují vzájemnou důvěru, vážnost, taktnost, ohleduplnost apod. jsme konkretizovali v individuálních závazcích jednotlivých členů kolektivu. K těmto otázkám jsou pak orientovány schůzky členů kolektivu, kde stávající stav je před celým kolektivem hodnocen. Kladně hodnotíme aktivní pomoc členům při momentálních osobních či rodinných problémech. Dále je velmi dobře hodnocen přístup členů kolektivu k zabezpečování náročnějších výrobních úkolů a to především při větší nemocnosti. V těchto případech dochází ke zcela dobrovolnému zastupování a nahrazování chybějících členů s cílem, aby výrobní výpadek byl co nejnižší.

Odrazem celé činnosti kolektivu je kronika, kterou vedeme od ustavení kolektivu v roce 1961. V praxi jsme si ověřili, že k prožitým zážitkům se členové kolektivu rádi vracejí, a tak zápisy v kronice oživují vzpomínky, které dělají členům potěšení a mladším jsou poučením.

Snažili jsme se alespoň v hrubých rysech ukázat, jak jednotlivé úkoly a s jakým úspěchem v kolektivu řešíme. Máme ve své práci stále řadu nedostatků, které musíme odstraňovat, a život sám nám bude přinášet další problémy, a vždy bude záležet na tom, brzy je poznat a najít formy, jak je co nejrychleji odstranit. Stojí též za zmínku, že výsledky naší práce jsou dosahovány v náročných podmínkách zastaralé provozovny, kde s ohledem na její umístění nelze uvažovat se zaváděním náročnějších racionalizačních opatření ke snížení podílu živé práce.

Pokud bychom měli shrnout naše zkušenosti, pak musíme konstatovat, že ÚV KSČ spolu s ostatními ústředními orgány vytvářejí velmi uvážlivě a cílevědomě prostor pro uplatnění iniciativy pracujících a tato politika je i smyslem a cílem úspěšného uskutečňování závěrů XV. sjezdu naší strany. Na všech našich pracovištích a každý z nás přijímáme svým podílem zodpovědnost na úspěších či neúspěších svého pracoviště. Je však potřeba, aby každý z nás si uvědomil, jaký je právě ten jeho podíl, za který společnosti zodpovídá. Zasluky se přece nehodnotí podle krásných řečí, ale rozhodující je vlastní konkrétní práce a především výsledky, kterých je dosahováno.

Marie V r á n o v á , vedoucí kolektivu BSP
odštěpný závod Krmiva Pečky, provozovna Smiřice

Železniční stanice Smiřice

Po roce 1945 byla bezpečnost vlakové dopravy zajišťována tím způsobem, že jednotlivé výhybky se musely přestavovat místně, před příjezdem vlaku podle příkazu výpravčího uzamknout a jednotlivé klíče donáškou uložit v uzamykatelné skříňce umístěné v dopravní kanceláři.

V roce 1946 bylo ve stanici dáno do provozu elektromechanické zabezpečovací zařízení, jímž se mohly výhybky přestavovat ústředně na dálku z jednotlivých stanovišť, a tyto pak elektricky uzamykat pro zabezpečení vlakové dopravy.

Poloautomatické zabezpečovací zařízení bylo instalováno v roce 1975. Zajišťuje bezpečnost vlakové dopravy mezi sousedními stanicemi se zapojením kolejových obvodů a s nemožností vjezdu vlaku na obsazenou kolej.

Na zastávce v Černožicích byly v roce 1974 sneseny ruční závory s mechanickým pohonem a nahrazeny výstražným světelným zařízením bez závor. Dále byla provedena demolice staré zastávky a cestující veřejnosti byla předána do trvalého užívání moderně vybavená zastávka. Mezi stanicemi Smiřice – Předměřice n/Labem byly rovněž odstraněny závory na ruční pohon a nahrazeny výstražným světelným zařízením bez závor.

Pro zajištění bezpečnosti vlakové dopravy a nástupu cestujících bylo ve stanici instalováno nové elektrické osvětlení, které bylo dokončeno v roce 1967.

Neustálým zvyšováním nároků na železnici v přepravě osobní i nákladní se jeví i požadavek na výkonnější vozový park, který byl rozšířen o vozy řady 4 a vícenápravové, čímž se umožnilo v jednom železničním voze přepravovat větší množství materiálu.

Železniční provoz na některých tratích je v přepravě cestujících neefektivní, a proto bude nutné zajišťovat přepravu i prostředky ČSAD.

Přehled přepravovaných osob v údajích:

Počet přepravených osob:

a) celkový počet přeprav. osob za obč. jízdné	156 400
b) celkový počet přeprav. osob na děl. jíz. týdně	129 600
c) celkový počet přeprav. osob na děl. jíz. měsíční	25 000
d) celkový počet přeprav. žáků na měsíční jíz.	<u>9 200</u>
Celkem	320 200

Počet vlaků osobní přepravy:

a) výchozích	1 848 vlaků
b) končících	1 841 vlaků
c) tranzitních	13 200 vlaků

Počet přistavených místních vozů k vykládce: 4 192 vozů

Ukazuje se, že význam železniční dopravy stoupá a sama železniční stanice ve Smiřicích se svými pracovníky přispívá k zvládnutí úkolů našeho socialistického hospodářství.

Bohumil B a l á k , náčelník železniční stanice Smiřice

ZPRAVODAJ – vydává MěNV ve Smiřicích. Řídí a odpovídá redakční rada: L. Vokřálová, L. Suk, V. Kopáč, L. Štrumhausová, J. Liška, V. Špryňarová, H. Štréglová, L. Ševčíková, M. Merxbauerová.

Zodpovídá J. Marek.